

1896-03-01

SENDER

Agnete Skovgaard

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
København

Mentioned people:
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Johan Thomas Skovgaard
Morten Christian Skovgaard
Niels (Joakims søn) Skovgaard
Peter Skovgaard
Signe Skovgaard

Archive:
Mappe 53 nr. 79

TRANSCRIPTION

mappe 53 nr. 79

1ste marts 1896

Kjære søde Ven!. Tak for dit tætbeskrevne Brevkort, som jeg modtog i dag paa Kirkevejen herudenfor af Postbudet, Peter M. og Peter og jeg gik sammen i Kirke. Det var en kort og god prædiken af Jungersen, vi sad paa forskellige Steder, jeg alene, men da vi sang den sidste "Kvindelig din Tro er stor" kom Peter hen og sad paa mit Skød.

Nu er vi hjemme igen og sidder og venter paa Middagsmad. I dag er det Pigerne gaar ind i Baptistmenigheden, det vil sige de lader sig døbe.

Aften. Det er nærmest Snestorm i aften, vi var saa heldige at benytte alt det gode vejr hele Formiddagen strax efter vi var kommen ind begyndte det at sne. Du har engang spurgt mig om vi brugte Salt i Mælken til Signe. Ja en Pægl

-2-

Mælk, knap en halv Skefuld af vore smaa benskeer og omtrent dobbelt saa meget sukker. Nu faar Signe bar Mælk, hun er jo over et halvt Aar, vi maalte hende naturligvis da Dit Brev kom, hun var en tomme længere end Ebbe: 24½ tomme.

Jeg har ikke vejet hende siden Du rejste. Det var dejligt Du har det godt og glæder dig over hvad Du ser. Vore Forkølelser er forbi, sidst jeg skrev ventede jeg nok at Peter vilde blive, men det blev da ikke synderligt, kan Du vide da jeg tog ham med i Kirke i dag. Johan Thomas har haft noget Snue, saa han blev hjemme i Lørdags, jeg synes det var bedre i dag. Sig til Niels at jeg tror ikke endda Morten Kristian er saa fremmed, jeg synes egentlig

-3-

han er den, der mest ligner Dig i Skovfogedens Dør "Det skumrede i Skoven". Han er bleven saa sød siden Du rejste, og saa god, han skriger ikke saa meget op og gør hvad man siger og er uhyre kjærlig, lægger Armene om Halsen paa os og kigger ind i Ansigtet. Han tog med stor glæde imod Kysset fra Dig i dag.

Igaar maatte jeg virkelig smække Johan Thomas, han bryder sig slet ikke om, hvad jeg siger og venter timevis med at svare, naar jeg spørger ham, men i dag synes jeg han har været sødere.

Jeg er meget glad over at jeg fik gjort alvor af at smække ham, jeg var lige ved at slaa min Arm af led og dog var det snarest for blidt slaaet.

Igaar skrev alle Drengene Brev til Dig, jeg vilde have sendt Nielses

-4-

I dag, men jeg ved ikke hvor det er, han havde egenhændig skrevet en Linie, som han har gaaet i Dag og øvet sig paa "se saa solskin min søde Far"

Pigerne gaar ikke mere til Indre missions Møder, dem der var om Onsdagen, jeg synes ikke det er saa længe siden de var der, men jeg spurgte Kristine og saa sagde hun nej. Igaar kneb det for dem at overkomme Tjenesten, jeg har i det hele været forbavset over, at de ikke har haft bedre Tid, nu mens Du er borte, Marie i al Fald, hun har for resten været flink de sidste Dage. I Cæciliaforeningen hørte jeg engelsk Musik ældgammel og nyere. Det var meget iørefaldende en Del meget smukt, en ældgl. Kanon hvor de syngende var grupperet saa morsomt saa det faldt mig i Øjnene som et Billede

|Da jeg kom ind i Salen de havde vist Ansigterne mod publikum og nogle stod højere oppe som korte Rækker. Peter var med 1ste Gang, Fru Ulrich 2den Gang|

|Jeg tror Z's Auktion gik rigtig godt, men han tog de største Billeder tilbage, der var vist ikke Bud paa dem. Holten sagde Billederne var gennemsnitlig gaaet for c. 450 Kr.|

Ja det er Faders Fødselsdag den 20 Marts. Jeg har læst det sidste Brev fra Johannes paa Thorvaldsensvej, det var vist ikke meget indholdsrigt Kassen fra Civita saa nydelig ud og kan vist godt bødes. Vi har drukket [??] Fru Ulrich fik ogsaa et glas og vi spiser af Sesambollerne, der er kun faa tilbage. Børnene sværmer for dem for vi kalder dem Kys fra Fader det har jeg måske skrevet.

14. Marts 1896.
Sjære søde Ven! Tak for dit trolske Brevebrev, som jeg modtog idag paa Hvidevejens herredensfor af Postbudet; Peder M. og Peter og jeg gik sammen i Kirke. Det var en kort og god Frodiken af Jørgensen vi sad paa forst i Stuen, jeg alene, men da vi sang den sidste "Vindelil" da Froen stod kom Peter hen og sad paa mit Stof. Da er vi hjemme igen og sidder og venter paa Nylundgaard. Nu er det det Sigisne går ind i Bapstitionen; heden, det vil sige, de sidder sig. Aften. Det er nærmest en storm i efter, vi var saa heldige at brygte alt det gode Vind hele Formiddagen strax efter vi var kom men end begynte det at end. Der har engang sparet om jeg brugte Talt i Malken til Sigisne. Ja en Talt

helt knap en halv Skefalt af. Han er den der mest ligner Dig,
vore smaa Bendskeer og omtr. 50 i Skofofdrus Dø. Det skummede
bølt saa meget Sukker. Nu faar vi Skoven. Han er bleven saa sød,
Ligne har skalk, hun er jo lidt over siden Du rejste, og saa god, haad skri-
et halvt Aar, vi maatte hende naturen ger ikke saa meget op og gior, hvad
lignis, da Det Pire kom, hun var man siger og er uklynke kjærlig, klog
en Tona (engre end) Ebbe: 24 i Ton. og Comen om Halved paa os og
I har ikke rejst hende siden Du kigger ind i Ansigtet. Han tog mig
rejte. Det er dejligt Du har det stor Glæde imod kysset fra Dig
godt og glæder Dig over hvad det idag. I gaar maatte j. virkelig
ser. Vore Fortjælliser er forbi smukke Johan Thomas han by-
sedst j. skrev ventede j. nok at der sig slet ikke om hvad j. siger
Peter vilde blive men det blev og venter timens paa at svare,
da ikke synderligt, kan da naar j. spørger ham, men idag
vide, da j. tog Laus ned i Kirke synet j. han har været sadore
idag. Johan Th. har haad I er meget glad over at j. fik gjort
noget smuk, saa han blev kjærlig Alvor af at smukke ham j. var lig-
i Lørdags j. synes det var bedst vel at slaa min Arm af Led og dog
idag. Sig til Niels at j. tror var det snarest for lidt staaet.
ikke endda Morten Kristian I gaar skrev alle Drengene Drev
er saa fremmet, j. synes egent- til Dig j. vilde have sendt Niels